

λος, δεξιός. « Βύρωρος δρόμος » λέγεται ἡ εὐκολωτέρα καὶ βραχυτέρα ὁδός.

Εὐθύσιος (ἐπιρ.) ἀντὶ τοῦ εὐθύς, ἢ περὺθύς, ἀμείσιος.

Ἐπτάκοιλο ἢ *φτάκοιλο*. Καλεῖται εἶδος σταφυλῆς ἐπτάκις φουμένης.

Ἐψίμα καὶ *δψίμα* (ἐπιρ.) ἀντίθετον τοῦ προΐμα. Ἐψίμη χρονία, τὸ δψίμον ἔτος *ἐψίμα* λέγονται οἱ ὄψιμως σπαρθέντες, ἢ προάγοντες ἄγροί.

Ἐπιμή. Λέγεται ἡ ἐκτίμησις ζηνίας τινός ἐπὶ τῶν κτημάτων.

Ζ.

Zā (τά) πληθ. τοῦ ζῶα. Κυρίως ζᾱ καὶ δζᾱ καλοῦνται τὰ παίμνια τῶν αἰγῶν καὶ τῶν τράγων.

Zabēs ὁ κουτός, ἀνόητος, ἡλίθιος· ἐξ οὗ καὶ τὰ σύνθετα·

Zaboγιάννης, *Zaboγεώργης* *Zabonικόλας* κτλ.

Zagari (τὸ) καλεῖται κυρίως ὁ νεαρός κυνηγετικός κύων (ἴσως ἐκ τοῦ ζωγρῶ). Ἵπάρχει καὶ ῥήμα *ζαγαρῶ* τουτέστι ξετρέχω, παρακινῶ, ἐρεθίζω. « Τόνε ζαγαρεῖ ἢ μοῖρά του νὰ κάμη ἢ νὰ πάθη τι », τουτ. τὸν θηρεύει ἢ τὸν κυνηγεῖ κατόπιν.

Zήλος καὶ *ζήλο*. Ἴχνος τῶν ποδῶν, βῆμα. « Δὲν ἐπῆρε ζήλο ἢ δὲν ἔκαμε ζήλο » τουτ. δὲν ἔκαμεν οὔτε βῆμα. δὲν ἐσάλευσεν ἢ δὲν ἐκινήθη.

Zakoni (τὸ) ἕξις, ἔθος συνήθεια. « Τὸ ἔχει ζακόνι », ὑποτίθεται ἢ λέξις σλαβική.

Zalónō σημαίνει φορτόνω βαρὺ φορτίον ἐπίτινος. « Τὸν ἐζήλωσε » ἢ ἐζηλώθη τὸ πρᾶγμα καὶ ὑπῆγε ».

Záronē. Προστακτικῶς σημαίνει τὸ σιώπα, « τὸν ἐφοβέρισε καὶ ἐζάρωξε » τουτ. ἐσιώπησε συσταλὴς ἐκ τοῦ φόβου, κατὰ μεταφορὰν τοῦ κρινῶς λεγομένου *ζαρόνω* = περιμαζεύομαι, συστέλλομαι.

Záftō, καταφέρω κτύπημα ἐπὶ τινος· « καλὰ τοῦ ταῖς ἐζάψε ». « τοῦ ἐζάψε ἕνα μπάτσο » τουτ. τὸν ἐρράπισε.

Zenēi (ἐπὶ τρ. προσ. μόνον) καὶ *ζεῖνη* τουτ. ἐπροξένησεν δυσωδίαν, ἐβρώμησε (ἴσως ἐκ τοῦ ζῶ).

Zéos καλεῖται εἶδος κογχύλης δι' ἧς ἐπιχέεται τὸ ζέον ὕδωρ ἐν τῷ ἱερῷ ποτηρίῳ τῆς μυσταγωγίας.

Zerβόδεξος ὁ ἀμφιδέξις· λέγεται καὶ μεταφ. καὶ *ζερβοκουτάλα*.

(*Ἐπιτετα συνέχεια.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—000—

ΕΥΣΤΟΧΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ. Ὁ φιλέλλην στρατηγὸς Ρόσχης (Roche) εἶπε ποτὲ τῷ Κ. Α. Μαυροκορδάτῳ· « Εἶναι περίεργον ὅτι περισσότερο ὁμιλοῦσι

περὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος ἐν Παρισίοις ἢ ἐν τῇ Ἑλλάδι αὐτῇ. » — « Διότι τὸ λέγειν εἶναι εὐκολώτερον τοῦ πράττειν, ἀπήντησεν ὁ Μαυροκορδάτος. » — « Νομίζω μᾶλλον, ὅπελαθεν ὁ στρατηγός, ὅτι τοῦτο συμβαίνει, διότι οἱ ἐρώντες ὁμιλοῦσι πάντοτε εὐχαρίστως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἔρωτος αὐτῶν. » — « Κρίμα, ἀπεκρίθη ὁ Μαυροκορδάτος, ὅτι μέχρι τοῦδε ὁ ἔρωτος ὑμῶν ὑπῆρξε τόσοσιν πλατωνικός. »

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΣΥΝΗΘΕΙΑ. Ὁ μέγας ἡμῶν ναύαρχος Μιαούλης ἐκάθητο πάντοτε εἰς τὴν πρύμναν τῆς ναυαρχίδος πλησίον τοῦ πηδελίου, ἀγρύπνως ἐπιμελούμενος τὰ τοῦ στόλου. Καθήμενος δὲ κατὰ τὸ Τουρκικὸν ἔθος σταυροπόδι, συνείλιξε νὰ ἐκπίσσει τὸ δέριμα τῶν ἐμβάδων αὐτοῦ. Καὶ φαίνεται ὅτι, ἐπερχομένων δυσχερειῶν εἰς τὰ τῆς πατρίδος, αἱ ἐμβάδες τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος κατήντων λωρία.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ. Ἄγγλος τις ναύαρχος, πολλὰ φιλάργυρος ἔπεσέ ποτε ἀπὸ τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου του· ναύτης δὲ τις ῥιφθεὶς πάραυτα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ διακινδυνεύσας τὴν ζωὴν του ἔσωσε τὴν τοῦ προϊσταμένου. Ὅτε ὁ ναύαρχος ἐφέρθη πάλιν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἔλαθεν ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του μίαν δραχμὴν καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν σωτήρα του ὡς ἀνταμοιβήν. Ὁ ναύτης ἀπορήσας καὶ δυσαρεστηθεὶς παρεπονέθη εἰς φίλον του, καὶ τῷ εἶπε δεικνύων τὴν δραχμὴν· « Ἴδὲ τί μὲ ἔδωκεν ὁ ἐξηταβελόνης, διότι ἔσωσα τὴν ζωὴν του. » « Καλὰ καὶ σὺ, ἀπεκρίθη ὁ σύντροφός του, νομίζεις ὅτι αὐτός δὲν γνωρίζει καλῆτερα ἀπὸ σὲ πόσον ἀξίζει ἡ ζωὴ του; »

ΕΥΦΥΗΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ. Ὑπῆρχέ ποτε εἰς Ἀμεδάν, πόλιν τῆς Περσίας περίφημος ἀκαδημία, τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος κανὼν ἦτον ὁ ἐξῆς· « Οἱ ἀκαδημαῖκοι πρέπει νὰ σκέπτονται πολὺ, νὰ γράφωσιν ὀλίγον, καὶ νὰ ὁμιλοῦσιν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. » Ὀνομάζετο δὲ ἡ ἀκαδημία Σιωπηλὴ, καὶ δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν Περσίαν ἄνθρωπος ἀληθῶς πεπαιδευμένος, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ μέλος αὐτῆς. Ὁ δόκτωρ Ζέμπ, γνωστός συγγραφεὺς, μαθὼν ὅτι ὑπῆρχε θέσις κενὴ καὶ ἐπιθυμῶν ἐνθέρμως νὰ τὴν ἀπολάβῃ, ἔδραμεν εἰς Ἀμεδάν καὶ παρουσιασθεὶς εἰς τὰς θύρας τῆς ἀκαδημίας ἔδωκεν εἰς τὸν θυρωρὸν τὴν ἀκόλουθον σημείωσιν τὴν ὁποίαν παρεκάλεσε νὰ ἐγγειρίσῃ εἰς τὸν πρόεδρον· « Ὁ δόκτωρ Ζέμπ, ταπεινώτατα παρακαλεῖ νὰ τῷ δοθῇ ἡ κενὴ θέσις. » Ὁ θυρωρὸς ἐξετέλεσεν εὐθύς τὴν παραγγελίαν καὶ ἐπιστρέψας εἶπεν ὅτι ὁ δόκτωρ καὶ ἡ παράκλησις του ἔφθασαν ἀργά· διότι πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἐκλεχθῆ ἄλλος.

Ἀπαντες ἐλυπήθησαν διὰ τὴν ἀργοπορίαν ταύτην, καὶ ὁ πρόεδρος ὅστις ἔμελλε νὰ διακοινώσῃ τὴν δυσάρεστον εἰδήσιν εἰς τὸν Ζέμπ εὐρίσκειτο πολλὰ στενοχωρημένος, καὶ δὲν ἤξευρε πῶς νὰ ἐκφρασθῇ. Μετὰ μικρὰν δὲ σκέψιν, ζητήσας ποτήριον τὸ ἐγένεσεν ὕδατος μέχρι τῶν χειλέων, ὥστε καὶ ἐλαχίστη

βανίς ἂν προσετίθετο θὰ ἐπλημμύρει· διέταξε δὲ νὰ εἰσέλθῃ ὁ ὑποψήφιος.

Ὁ Ζέμπ εἰσῆλθε καὶ ὁ πρόεδρος ἐγερθεὶς ἔδειξε μετὰ λύπης τὸ ποτήριον, τὸ τόσον ἐκχειλισμένον. Ὁ δόκτωρ εὐθύς ἐνόησεν ὅτι ὄλαι αἱ θέσεις ἦσαν πλήρεις ἀλλὰ γωρὶς νὰ ἀποθαρρυνθῇ ἠθέλησεν ἀπ' ἐναντίας νὰ ἐξηγήσῃ ὅτι ἂν ἐπρόσθετον καὶ ἓνα ἄλλο μέλος δὲν θὰ ἔβλαπτε. Καὶ ἰδὼν κατὰ γῆς φύλλον ῥόδου τὸ ἔλαβε καὶ τὸ ἔθεσε μετὰ προσοχῆς ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὥστε οὔτε βανίς ἐχύθη. Ἡ εὐρυκῆς αὕτη ἀπάντησις ἐχειροκροτήθη παρ' ὄλων καὶ ὁ Δόκτωρ Ζέμπ ἔγεινεν εὐθύς δεκτός.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕἰΣ ΤΡΙΑ ΠΤΗΝΑ.

ψάλλοντα παρὰ τὴν θυρίδα μου.

—οοο—

Τίς πνοή, φαιδροὶ μου ξένοι, τὴν ἐρήμην μου θυρίδα
Νὰ κοσμήσετε σὰς στέλλει μὲ τ' ὠραῖόν σας περὸν;
Τίς σὰς στέλλει εὐθυμίαν νὰ μοὶ φέρετε κ' ἐλπίδα,
Τίς τὸν οἶκόν μου σὰς εἶπε κ' ἤλθατε χαρᾶς χορὸν
Νὰ μοὶ ψάλατε πτηνά;

Μὴ δὲν εἶδατε πῶς ἔχουν αἱ θυρίδες μου χιόνα
Πῶς ἐθάμβωσ' ἡ θερμότη μου τὰς ὕλους των πνοή;
Κ' ἐνομίσατε ἀνθοῦντα ὅτι θὰ εὐρήτε κλῶνα,
Ὅτι τοῦ φυλλώματός του θὰ συμψάλη ἡ θροή
Μὲ τὸ ἤχησας πτηνά;

Ἢ μὴ βίαιος σὰς φέρει νότος ἀπὸ ἄλλας χώρας
Καὶ τὸ ἀσυλὸν ποθεῖτε φιλοξένου ἔροφης;
Ἢ τὸ ἤχημα σας πωλεῖτε ἀντὶ θάλαπος μιᾶς ὥρας,
Ἢ μοὶ φέρετε εὐθυμίαν εἰς ἀντάλλαγμα τροφῆς,
Ὡ πεινώντά μου πτηνά;

Ἐλθετε νὰ σὰς θερμάνω εἰς νεανικὰς ἀγκάλας,
Εἰς καρδίαν ἧς τὸ πάλλει ἔτ' ὑπὸ τὸν παγετόν, . . .
Ὅπως σεῖς ἐξόριστοὶ μου, εἰμ' ἐξόριστος ὁ τάλας.
Τὴν χαρὰν ἦντιν' ἀφῆκα, μάτην κύκλω μου ζητῶν,
Ὡς τὸ θάλαπος σεῖς πτηνά!

Ὡ! εἰς τ' ὄμμα σας ἡλίου θὰ εὐρῶ φαιδροῦ ἀκτίνα,
Εἰς τὸ ῥάμφος σας θ' ἀνελήσω ἄρωμα πατρίου γῆς,
Θὰ φιλήσω τὰ περὰ σας, κ' ἴσως εὐρῶ κ' εἰς ἐκεῖνα
Δρόσου κἂν σταγόνα μίαν, δάκρυ ἀττικῆς αὐγῆς! . . .
Καλῶς ἤλθατε πτηνά!

Ὡ! εἰπάτε μοι ὠραῖοι τῆς πατρίδος ταχυδρόμοι.
Λαμπ' εἰς γαλανθρόφοις, ὅπως πάντοτ', οὐρανόν;
Προεδρεύει τῶν χορῶν σας λάλος ἀηδῶν ἀκόμη,
Ψάλλει ἔτ' ὑπὸ τὴν χλόην τ' ἄσμα τὸ νυκτερινόν
Γρόλλος εὐθυμος πτηνά;

Σπινθηρίζουν τ' ἄστρ' ἀκόμη ὅπως θρόμματ' ἀδριάντων,
Ῥαίνουσι αἱ πορτοκαλλεῖαι μ' ἀνθη των τοὺς ἐραστάς
Ὅσοι ὄρους ἀνταλάσσουσι ὑπὸ τὴν πιασὴν σκιάν των;
Εἶν' ἡ φύσις, ὅπως ἦσαν, νυμφικῆ, φαιδρὰ παστάς;
Ὡ! εἰπάτε μοι, πτηνά!

Ναί, ὦ! ναί, φαιδρὰ τὸ λέγει τὸ τριπλοῦν καλὰθμά σας,
Τὸ προδίδει ὁ μικρὸς σας σπινθηρίζων ὀφθαλμός,
Κ' εἰς τὰ βάθη τῶν στηθῶν μου, σύμφωνος πρὸς τὰς φωνάς σας
Μυστικῆ φωνῆ τις ἄλλη, ζωηρὸς χαρᾶς παλμός
Μοὶ τὸ βεβαιεῖ, πτηνά.

Πλὴν, . . . εἰπάτε μοι, πτηνά μου. . . οἱ εὐδαίμονες ἐκεῖνοι
Οὐς σιγὰ ἀποκοιμίζει ἡ ζωὴ, τροφὸς καλῆ, . .
Ἐνθυμοῦνται ἂν καὶ ἄλλος ἐξῆ πρὶν μαζί των, χιόνι
Στόνον ἓνα ἢ ψυχὴ των, . . δάκρυ τ' ὄμμα των θολοῖ
Εἰς τὴν μνήμην μου, πτηνά;

Ἢ ἐσθέσθη τ' ὄνομά μου τῶν βημάτων μου ὀπίσω
Ὅς τοῦ πλοίου μου ὁ αὐλαξ, ὅπερ μ' ἔσυρε μακρὰν
Ἢ εἰς τὴν πατρίαν χώραν ἐπιστρέφω, θ' ἀπαντήσω
Ἄγνωστος γνωστός καὶ ζῶσα ἡ ἀγάπη μου νεκρὰν
Τὴν ἀγάπην των, πτηνά;

Μὴ σιγαῖτε! . . τὴν σιγὴν σας ὦ! ἐμάντευσα, πτηνά μου;
Εἰς τῶν φίλων μου τὰ στήθη ἡ ἀγάπη των δὲν ζῆ!
Εἰς τῶν φίλων μου τὰ χεῖλη ἐμαράνθη τ' ὄνομά μου.
Κ' ἐμαράνθ' εἰς τὰς ψυχὰς των καὶ ἡ μνήμη μου μαζί! . .
— Μ' ἐληομόνησαν, πτηνά.

Ἄς μὲ λησμονοῦν! . . ἂν ὄμως πάλιν, ξένοι μου, σὰς φέρω
Εἰς τῆς Ἀττικῆς τὰς ὄχθας παγετοῦ βορρᾶ πνοή,
Εἶπατ' ὅτι οὐ' ἐκεῖνης σὰς ἐρώτων, . . ὅτι σπαίρει
Ἢ ψυχὴ μου, . . ὅτι μ' εἶνε ἡ ἀγάπη των ζωή,
Ὅπως σεῖς χαρὰ, πτηνά!

Εἶπατέ τοις ὅτι βλέπω εἰς τὰ πνίγοντά με νέφη
Τοῦ πατρίου οὐρανοῦ μου τὴν σινδόνην τὴν γλαυκὴν,
Ὅτι μί' ἀκτίς ἡλίου φανταστοῦ ἐδῶ μὲ τρέφει,
Ὅτι ζῶ εἰς τὴν ἐμίχλην, ἀναπνέων ἀττικὴν
Ζεφυρίτιδα, πτηνά.

Εἶπατέ τοις, . . πλὴν πτηνά μου, . . ἂν ἀντὶ νὰ τοῖς εἶπητε
Ὅλ' αὐτὰ εἰς τὰ φτιά σας μ' ἐλαμβάνετε περὰ,
Καὶ μ' ἐφέρει' ἐκεῖ κάτω, παροδίτην παροδίται, . .
— Πλὴν πετάτε, . . ὦ ἡ πτέρυξ σὰς διοῖκε τοῦ βορρᾶ, . .
Κατευόδιον, πτηνά!

Βερολίνον 25 Νοεμβρίου 1861.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.